

God zelve die de wonde sloeg leert ons gelooven en
hopen in een zalig en gelukkig wederzien.

Geboren te St-Lievens-Essche, den 15 April 1912 en
godvruchtig overleden te Godveerdegem, den
7 September 1945, versterkt door de H. Sacramenten.

O Heer, nog bloedt de wonde die ons in 1940 werd
toegebracht door het verlies van onzen broeder Charles,
gesneuveld voor het Vaderland; en reeds vraagt Gij
een nieuw en zwaar offer. Wie een hart heeft, kan bij
zoo'n sterven niet onbewogen blijven, - de dood kan
zoo onmeedoogend zijn, - gebed, wetenschap, noch
beste zorgen mochten baten. Ons geloof erkent Gods
Hand en wij buigen aanbeddend neer.!

Den overledene wiens afsterven wij zoo diep betreuren
mogen wij in alle oprechtheid de woorden van den H.
Geest toepassen: « Hij was bemind van God en de
mensen, zijn aandenken zal in zegen blijven. »

Zijn roem bij God en bij de menschen is deze; hij laat
een naam zonder smet en een leven vol eerlijkheid,
kristelijke overtuiging en rechtschapenheid. Hij deed
hetgeen goed was voor den Heer zijnen God, voor-
beeldige echtgenoot en vader, oprechte christen, Jezus
en zijn Kerk toegewijd, veroverde hij alle harten door
zijn vriendelijk gemoed en minzamen ommegang.

Duurbare Echtgenoot, wij waren zoo gelukkig, hoe
hard de slag ook weze buig met betrouwen voor Gods
raadsbesluiten. Gaarne zou ik langer geleefd hebben
voor uw geluk en dat van onze kinderen, aan uw
liefde en zorgen vertrouwd ik ze toe, spreek hen dik-
wijls van hun vader en leer ze schoon voor hem bidden.

Duurbare Broeders, in de moeilijkheden van ons leven
was ik man van plicht en diep geloof. Ik heb getracht
voor U als 'n tweede vader te zijn. Blijf mij dankbaar
door uw genegenheid voor mij en voor dezen die mij
zoo duurzaam zijn, vergeet mij niet in uw gebeden.

Mijn Medebroeders van den H. Hartbond, vaartwel en
bidt voor mij.

Heer Jezus, geef hem de eeuwige rust. (300 d. afl.)

Druk. J. Vermeire-Vincke, Statiestr. Sottegem